

sig imod, medens dette Udvalg bestod, netop var dette, at Oplysninger *ikke* blev stillet til Disposition, at man fik ingen eller kun halv Besked, og det ærede Medlem vil ikke kunne benægte, at Udvalgets Sprængning netop var en Følge af, at man gik til en politisk Foranstaltning af den største Rækkevidde uden i fjerneste Maade at sætte sig i Forbindelse med Udvalget om denne Sag eller give det nogen som helst Oplysninger om den, før den var en Kendsgerning. Det ærede Medlem siger, at naar det af Rigsdagspartierne nedsatte industrielle Udvalg af 1921 intet Resultat har ført til, er det, fordi Regeringen har ført en forhalende Politik, men det ærede Medlem vil jo vide, at Resultatet af Regeringens Forhandlinger med det industrielle Udvalg og med Erhvervene blev det, at der skulde tilvejebringes saa omfattende Oplysninger som muligt om Erhvervskrisens og hele Arbejdsløshedens Karakter. Disse Oplysninger blev tilvejebragt, og det viste sig, saaledes som jeg allerede en Gang i Dag har udtalt, at for en Række Erhvervs Vedkommende var Krisen paa dette Tidspunkt i langt højere Grad en Konjunkturkrise end en Krise som Følge af Valutadumping, hvilket bl. a. er erkendt derigennem, at Industriraadet i den Tid, der fulgte efter, indskrænkede Antallet af de Erhverv, for hvilke man krævede Særforanstaltninger tilvejebragt, fra 22 til kun 2. Dette synes dog at være Bevis for, at man indenfor det danske Erhvervsliv har været i Stand til, om end det har kostet Ofre, at arbejde sig ud af adskillige af de Vanskeligheder, som den Tid, vi har gennemlevet, frembød for Erhvervenes Trivsel.

Det ærede Medlem Hr. Stauning maa aabenbart have Brug for i sin Agitation i den kommende Tid at kunne paastaa, at jeg i Almindelighed har vendt mig mod al Organisation og alle Aftaler indenfor Erhvervslivet, og præsterer derfor den ene Gang efter den anden, ogsaa nu sidste Gang, han havde Ordet, en Citering af mine Udtalelser, som jeg med et mildt Udtryk maa have Lov til at betegne som mindre redelig. Thi naar det ærede Medlem igen i Dag har citeret den Udtalelse af mig, der findes i Folketingstidenden Sp. 3513, har han gjort det paa den Maade, at han ud af en Sætningsforbindelse har revet enkelte Sætninger og ganske sprunget Forudsætningen for den hele Udtalelse over, som var den, at „hvis Arbejde kan skaffes, hvorved den arbejdsløse kan tjene Udkommet for sig og sine, er man saa nu rede til at tilvejebringe den Forstaaelse inden-

for Arbejderkredse, at det er en Ret at faa Lov til at arbejde for Udkommet, hvis Arbejde kan skaffes, uden at man skal bindes og hindres af Tariffer og Overenskomster?“ Det nytter ikke, at det ærede Medlem citerer Slutningen af den Udtalelse; han maa ogsaa citere Begyndelsen, nemlig Forudsætningen; det maa man kræve af en Citering, der kan betegnes som redelig. Det ærede Medlem siger saa: Hvis der skal være Tale om Arbejde til Afhjælpning af Arbejdsløsheden til en Løn, som ligger under Tariffen, hvem skal saa bestemme, hvorvidt denne lavere Betaling skal modtages? og dér mener det ærede Medlem, at det skal formodentlig være Indenrigsministeren og Arbejdsdirektoratet eller en anden offentlig Myndighed, og det ærede Medlem udtalte, at formodentlig skulde Arbejderne ikke høres. Dette staar i ganske klar Strid med den Fremgangsmaade, som hidtil er blevet fulgt, hvor Arbejderne har haft Lejlighed til at ytre sig og selvfølgelig ogsaa i yderste Grad til at være medbestemmende. Det, jeg har appelleret til det ærede Medlem om, er derimod at bidrage til, at saadanne Afgørelser træffes hurtigt, og til, at Arbejde tages, naar det kan skaffes paa Vilkaar, som kan give Udkommet, hellere end at man bliver staaende ved Kravet om Understøttelse; men det ærede Medlem har ikke endnu været at formaa til at tilbagetage det Raad om saa stærkt som muligt at stritte imod under saadanne Forhandlinger, som han har givet Arbejderne, et Raad, jeg har tilladt mig at betegne som af meget ringe moralsk Værdi, før ikke at sige et Raad, der er demoraliserende. Jeg kan da heller ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Stauning skulde være villig til at imødekomme det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, naar det ærede Medlem syntes at ønske, at man, hvor Talen er om Iværksættelse af saadanne Arbejder, der ikke kan betegnes som Nødhjælpsarbejder, skulde forebere Igangsaetningen ved en fælles Aktion fra forskellige Organisationers Side, saaledes at der ikke skulde forhandles i hvert enkelt Tilfælde. Efter den Stilling, det ærede Medlem Hr. Stauning har indtaget til dette Spørgsmaal, kan jeg ikke tænke mig, at han skulde være rede til at gaa ind i en saadan Forhandling, men derom vil det ærede Medlem maaske give os Oplysning inden Forhandlingens Slutning.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch knyttede visse Forhaabninger til Tilvejebringelsen af en ny Regering, som støttede